

Sygn. akt VI Ga 245/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Renata Bober (spr.)

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: G. D.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w L.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w T.

V Wydziału Gospodarczego z dnia 12 lutego 2016 r., sygn. akt V GC 456/13

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. w L. na rzecz powoda G. D. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Anna Harmata SSO Andrzej Borucki SSO Renata Bober

Sygn. akt VI Ga 245/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 grudnia 2016 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód G. D. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Sp. z o.o. w L. kwoty 74 895, 88 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 20 000 zł od dnia 10 września 2011r., od kwoty 17 386, 54 zł od dnia 30 października 2011r., od kwoty 37 509, 34 zł od dnia 12 listopada 2011r. , ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że na podstawie zawartej z pozwanym w dniu 8 stycznia 2007 r. ramowej umowy na wykonanie czynności przeładunkowych, wykonał na rzecz pozwanego w miesiącach sierpień, wrzesień i październik usługi za które wystawił faktury VAT nr (...) na łączną kwotę 90 238, 93 zł. Pozwany uregulował jedynie część należności w

wysokości 15 344, 05 zł na poczet faktury VAT nr (...), która to płatność została już uwzględniona przy obliczaniu aktualnego zadłużenia. Do zapłaty nadal pozostaje kwota objęta żądaniem pozwu tj. 74 895, 88 zł.

W zarzutach od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym z dnia 16 września 2013r. sygn. V G Nc 1097/13 pozwany (...) Sp. z o.o. w L. wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zakwestionował roszczenie pozwem dochodzone tak co do zasady jak i co do wysokości. Zarzucił, że powód nie udowodnił w żaden sposób, że wykonał na rzecz i na zlecenie pozwanego usługi, za które dochodzi wynagrodzenia, określonego w fakturach VAT nr (...). Podniósł, że dowodem wykonania czynności przeładunkowych nie są dołączone do pozwu faktury podpisane tylko przez jednego członka zarządu. Zarzucił nieważność zawartej z powodem ramowej umowy o świadczenie usług przeładunkowych bowiem została podpisana niezgodnie z zasadami reprezentacji obowiązującymi w pozwanej spółce, przez jednego członka zarządu, w sytuacji gdy wymagany był podpis obu członków zarządu. Wskazał, że drugi z członków zarządu nie potwierdził aby powodowi zlecane było wykonywanie czynności przeładunkowych oraz innych w imieniu pozwanego, sam też nikogo nie upoważniał do zlecenia powodowi tych czynności.

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2016 r. V GC 456/13 Sąd Rejonowy w T. utrzymał w mocy w części nakaz zapłaty postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w T. z dnia 16 września 2013r sygn. akt V GNc 1097/13 dotyczącej kwoty 74.007, 86 zł ustawowymi odsetkami od kwot: 19.385,00 zł od dnia 10 września 2011r , 17.113,50 zł od dnia 30 października 2011r, 37,509,34 zł od dnia 12 listopada 2011 oraz kosztów procesu (pkt I), nakazał ściągnąć od pozwanego (...) Sp. z o.o. w L. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w T. kwotę 255,76 zł tytułem kosztów opinii uzupełniającej biegłego (pkt II)

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 08 stycznia 2007r. G. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) G. D. w S.

i (...) Sp. z o.o. w L. – reprezentowany przez Prezesa zarządu M. D. – podpisali umowę na wykonanie czynności przeładunkowych. Przedmiotem umowy było wykonanie przez G. D. czynności przeładunkowych przesyłek wagonowych i samochodowych na stacji W. w relacjach importowych i eksportowych oraz innych czynności dla których obsługę zapewnia (...) Sp. z o.o. W ramach umowy G. D. zobowiązał się do: przeładowania przesyłek wagonowych z wagonów szerokotorowych do wagonów normalnotorowych lub odwrotnie, wyładunków towarów masowych i sztukowych z wagonów na place składowe oraz załadunków tych towarów z placu na wagony lub samochody.

W ramach umowy (...) Sp. z o.o. zobowiązała się do powiadomienia G. D. o nadejściu przesyłek wagonowych lub samochodowych do przeładunku lub rozładunku oraz informowania o gotowości do załadunku wagonów lub samochodów z placów składowych (...) Sp. z o.o. w W., a także do terminowego regulowania należności.

W umowie wartość usług strony ustaliły w następujący sposób:

- przeładunek bezpośredni wagon - wagon, wagon - samochód od 3 do 5 zł / tonę w zależności od rodzaju towaru,
- przeładunek pośredni wagon - plac - wagon, wagon - plac - samochód od 4 do 8 zł / tonę w zależności od rodzaju towaru,
- inne usługi wykonywane sprzętem G. D. ustalane miały być każdorazowo na podstawie indywidualnej wyceny.

W umowie G. D. zobowiązał się do wystawiania faktur VAT na podstawie: 1/ ilości szt. lub ilości ton dotyczących wagonów szerokotorowych, 2/ ilości szt. lub ilości ton dotyczących wagonów normalnotorowych, 3/ wykazu samochodów załadowanych lub rozładowanych.

Zgodnie z treścią umowy G. D. odpowiadał za prawidłowy przeładunek i załadunek zgodny z wymogami przewoźników samochodowych i kolejowych oraz za uszkodzenia środków transportu powstałych w trakcie wykonywania prac przeładunkowych.

Należności wynikające z umowy miały być wyliczane w fakturach VAT wystawionych przez G. D. po dokonaniu przeładunku na koniec okresu rozliczeniowego. (...) Sp. z o.o. zobowiązał się regulować należności wynikające z otrzymanych od G. D. faktur VAT w ciągu 14 dni od daty ich wystawienia, przelewając środki finansowe na konto bankowe wskazane przez G. D.. W przypadku nieterminowego regulowania przez (...) Sp. z o.o. należności, G. D. uprawniony został do pobierania odsetek za zwłokę w wysokości ustawowej.

W spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w L. członkiem zarządu - wiceprezesem zarządu - do 10 października 2011r. był A. P. (1). Od dnia 10 listopada 2011r. do odwołania był Prezesem zarządu.

G. D. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług transportowo przeładunkowych. Działalność ta polega na tym że ma swoje koparki i prowadzi usługi rozładunku i załadunku wagonów. Wykonuje swoją działalność w miejscowości K..

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w L. dzierżawi terminal w W. od spółki (...).

W roku 2011 kierownikiem składu celnego na terminalu był R. K.. Po odprawie i przeładunku wydawał on firmom towar który był do nich kierowany. W roku 2011 M. U. pełnił funkcje kierownika terminala przeładunkowego. Kontrolował działania na terminalu.

W spółce (...) pracował od roku 1996r.

W roku 2007 zarząd był dwuosobowy, wiceprezes był A. P. (1). Wcześniej był członkiem rady nadzorczej i obaj spotykali się na spotkaniach sprawozdawczych zarządu. Pomimo powołania drugiego członka zarządu – A. P. (1), w spółce nic się nie zmieniło tzn. Prezes zarządu M. D. wykonywał obowiązki jak dotychczas. Natomiast wiceprezes zarządu A. P. (1) przebywał w L.. Nie zajmował się zlecaniem prac. M. D. zawarł umowę z G. D. na wykonywanie prac przeładunkowych na terenie terminala, zleconych przez spółkę (...). W tym czasie spółka współpracowała z kilkunastoma klientami, każdy z nich miał przypisanego pracownika spółki –opiekuna obsługującego go. Chodziło o to, że za odpowiedniego klienta odpowiadał konkretny pracownik. Odbywało się w ten sposób, że albo od spółki matki albo z zagranicy spółka dostawała informację tzw. awizację, że będzie dostawa towaru wtedy ten opiekun musiał przygotować zgodnie z certyfikatami i procedurami ISO 9001 dokumenty. Towary były przeładowywane z pociągu na pociąg lub z samochodu na pociąg, ewentualnie do składu zamkniętego lub otwartego lub składu celnego. Część przeładunku była wykonywana własnym sprzętem czyli suwnicą, dźwigami do 8 ton oraz wózkami widłowymi w liczbie 7-miu, własnymi pracownikami. W momencie kiedy spółka nie mogła wykonać rozładunku własnymi siłami zamawiała usługi u innych firm. Usługi zlecano wówczas G. D., zdarzało się że spółka brała firmę (...), były też wynajmowane dźwigi z M. i z T.. Korzystano też z usług (...) który miał małą ładowność. G. D. wykonywał około 70 % zleconych usług, w roku 2011 praktycznie robił to sam. Przeważnie telefonicznie, ale i osobiście, G. D. był informowany przez M. U. i R. K. o której godzinie i gdzie ma się stawić ze sprzętem do rozładunku. Wcześniej M. U. i R. K. dostawali ustne dyspozycje od M. D.. R. K. i M. U. nie mieli zastrzeżeń do pracy G. D..

G. D. wykonywał usługi związane z rozładunkiem towaru, przeładunkiem z samochodów bądź wagonów, ponadto prace manewrowe - czyli przeciąganie wagonów. A po przeładunkach, sprzątanie. Ze względu na kilkunastotną powierzchnię terminala lepszym rozwiązaniem było sprzątanie terenu ładowarką niż ludźmi z łopatami, którym zajęło by dużo więcej czasu.

G. D. dysponował własnymi koparkami, dźwigami, ładownościami. Prace wykonywał osobiście, ale i z pomocą brata, ojca. Czynności wykonywał pod nadzorem pracowników tzw. opiekunów. Oni pilnowali ilość i jakość towaru i jego rozładunku. W przypadku kiedy dochodziło do potrzeby czyszczenia wagonu, polegało to na tym, że pracownicy spółki

wchodzili i usuwali ręcznie np. glinę, a tę zbierała następnie koparka G. D.. Usługi (...) polegały również na tym, że pomagał w manewrowaniu wagonami (przeciąganie ich w określone miejsce).

Zawsze gdy spółce potrzebny był dźwig M. D. dzwonił do G. D. a ten sprzęt ciężki podstawił. Po wykonaniu usługi przez G. D., R. K. wypisywał zestawienie co zostało z danego wagonu, ile ton było rozładowanych – tzw. zestawienia z rozładunków. Odpisy tych zestawień doręczał G. D. a drugi M. D.. Treść tych zestawień sam umieszczał w komputerze. Spółka akceptowała faktury wystawiane przez G. D. po zweryfikowaniu jej z zestawieniami przedstawionymi przez pracowników opiekunów. G. D. składał taką fakturę raz w miesiącu. G. D. nie otrzymywał tzw. kart przeładunkowych. W roku 2011 (...) sp. z o.o. z P. - spółka zależna od Elektrowni w P. zleciła spółce (...) usługę przeładunku. Przed tym zleceniem spółka (...) wykonała 1 lub 2 zlecenia spółki z P. - wszystkie dotyczyły przeładunku na ich bocznicy biomasy. Elektrownia (...) musi wykazać co roku udział w wytwarzaniu energii ze źródeł odnawialnych takimi źródłami jest np. pelet ze skorup owoców kokosowych i wyłoczek po oliwkach. Na konkretny dzień podstawiono wagony. Spółka (...) zobowiązała się zorganizować przerzut koparki G. D. do P., poprzez pokrycie kosztów transportu. W P. była wykonana usługa przez G. D.. M. D. wysłał G. D. do rozładunku tych wagonów. Pan M. U. zrobił zestawienie wagonów i na tej podstawie spółka (...) wystawiła spółce (...) z P. fakturę sprzedażową nr (...) w dniu 31 marca 2011r. na kwotę 16 588, 10 zł brutto, a od G. D. - kosztową. Spółka (...) zapłaciła spółce (...) przelewem.

W ramach świadczonych na rzecz spółki (...) usług, G. D. notował sobie wszystkie wagony, przy których wykonał prace i podawał numery tych wagonów a M. U. po sprawdzeniu ich tonaży, ustalał masę przeładowanego towaru.

Jeżeli chodzi o ceny, były ustawione widełki za rozładowanie towaru od 3 - 7 zł w zależności od uciążliwości rozładunku tego towaru. Stawka przy przyciąganiu była uzależniona czy był przeciągany jeden wagon, pusty itp. Stawki z umowy z roku 2007 nie odbiegały od tych, które wcześniej były płacone. M. D. nigdy ze strony A. P. (1) nie miał zastrzeżeń co do zawieranych jednoosobowo umów gdy A. P. (1) był w radzie nadzorczej. A. P. (1) uczestniczył cały czas w radach i nie zgłaszał zastrzeżeń co do takiego funkcjonowania spółki. Rada nadzorcza nie kwestionowała jego działań jako Prezesa zarządu.

A. P. (1) był na palcu przeładunkowym, za czasu rady nadzorczej kilka razy w roku a jak był wiceprezesem raz dwa razy w miesiącu. Będąc tam widział sprzęt pracujący G. D..

Na terenie terminala w W. nie był parkowany ciężki sprzęt innych wykonawców, tylko G. D.. Tym sprzętem świadczył usługi na rzecz spółki (...). G. D. usługi świadczył rzecz spółki (...) do listopada 2011r.

W dniu 26 sierpnia 2011r. G. D. G. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) G. D. w (...) Sp. z o.o. w L. fakturę VAT nr (...) na kwotę 35 344, 05 zł z terminem zapłaty 14 dni tytułem:

1. Przeładunek rur z wagonu (...) na (...) (5 szt. po cenie 250 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 1 250 zł netto, 1 537, 50 zł brutto)
2. Obsługa rozładunkowa brykietu (9 szt. po cenie 200 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 1 800 zł netto, 2 214 zł brutto)
3. Obsługa rozładunkowa drutu (19 szt. po cenie 200 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 3 800 zł netto, 4 674 zł brutto)
4. Obsługa przeładunkowa rur (4 szt. po cenie 250 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 1000 zł netto, 1 230 zł brutto)
5. Załadunek peletu big-bag (7 szt. po cenie 50 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 350 zł netto, 430, 50 zł brutto)
6. Obsługa rozładunkowa blachy (39 szt. po cenie 225 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 8 775 zł netto, 10 793, 25 zł brutto)

7. Przeciąganie wagonów (98 h po cenie 120 zł netto/h, stawka VAT 23 %, wartość 11 760 zł netto, 14 464, 80 zł brutto).

Pod fakturą podpisał się G. D. i M. D..

W dniu 30 września 2011r. (...) Sp. z o.o. w L. dokonała częściowej zapłaty za fakturę nr (...) na kwotę 8 000 zł. W dniu 06 października 2011r. (...) Sp. z o.o. w L. dokonała częściowej zapłaty za fakturę nr (...) na kwotę 7 344, 05 zł.

W dniu 29 września 2011r. G. D. G. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) G. D. w (...) Sp. z o.o. w L. fakturę VAT nr (...) na kwotę 17 386, 54 zł z terminem zapłaty 30 dni tytułem:

1. Usługa przeładunkowa (1 usl. po cenie 14 135, 40 zł netto, stawka VAT 23 %, wartość 17 386, 54 zł brutto)

Pod fakturą podpisał się G. D. i M. D..

W dniu 12 października 2011r. G. D. G. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) G. D. w (...) Sp. z o.o. w L. fakturę VAT nr (...) na kwotę 37 509, 34 zł z terminem zapłaty 30 dni tytułem:

1. Załadunek peletu z wagonu (...) na auta wywrotki (5 szt. po cenie 100 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 500 zł netto, 615 zł brutto)

2. Obsługa rozładunkowa brykietu (23szt. po cenie 200 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 4 600 zł netto, 5 658 zł brutto)

3. Załadunek peletu big-bag (20 szt. po cenie 50 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 1 000 zł netto, 1 230 zł brutto)

4. Załadunek gliny plac - wagon (...) (275 t. po cenie 5 zł/t., stawka VAT 23 %, wartość 1 375 zł netto, 1 691, 25 zł brutto)

5. Obsługa przeładunkowa rur (5 szt. po cenie 250 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 1 250 zł netto, 1 537, 50 zł brutto)

6. Podciąganie wagonów (134 h. po cenie 120 zł/h, stawka VAT 23 %, wartość 16 080 zł netto, 19 778, 40 zł brutto)

7. Obsługa rozładunkowa blachy (11 szt. po cenie 225 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 2 475 zł netto, 3 044, 25 brutto)

8. Obsługa przeładunkowa gliny (137 t. po cenie po cenie 4, 20 zł netto/szt., stawka VAT 23 %, wartość 575, 40 zł netto, 707, 74 zł brutto)

9. Porządkowanie placu – koparka (22 h. po cenie 120 zł netto/h., stawka VAT 23 %, wartość 2 640 zł netto, 3 247, 20 zł brutto).

Pod fakturą podpisał się G. D. i M. D..

A. P. (1) kiedy został prezesem spółki (...), poprosił o sporządzenie raportów dokumentacji do faktur VAT nr (...), które jego zdaniem nie miały pokrycia w dokumentach spółki. Po powołaniu A. P. (1) na Prezesa zostało wprowadzone spisywanie raportów dziennych. Polecił M. U. sporządzenie raportów dziennych wstecznych. Mówił, że raporty dziennie są niezbędne, aby zapłacić G. D.. Powiedział, że jeśli te raporty będą potwierdzać faktury to nie będzie problemu z płatnością dla G. D..

M. U. poprosił G. D., żeby przedstawił swoją dokumentację. M. U. zapoznał się również ze swoją dokumentacją, którą zabrał z archiwum i stwierdził zgodność dokumentów i wystawił te raporty dzienne w październiku 2011r. M. D. podpisał się pod fakturami VAT nr (...). Zaakceptował te faktury. Dostarczył mu te faktury G. D.. Podpis na fakturze świadczy o tym, że musiał mieć kontakt z M. U., który potwierdził wykonanie usług. Do tych faktur były dodatkowe dokumenty – tzw. zestawienia wykonanych usług.

Przed fakturami VAT nr (...), spółka otrzymywała od G. D. faktury VAT w tym nr (...), (...)za wykonane dla niej usługi w ramach łączącej strony umowy, za które płaciła, z opóźnieniem.

Pismem z dnia 05 marca 2012r. G. D. wezwał (...) Sp. z o.o. w L. do zapłaty kwoty 20 000 zł z faktury VAT nr (...), kwoty 17 386, 54 zł z faktury VAT nr (...), kwoty 37 509, 34 zł z faktury VAT nr (...), w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Spółka (...) – reprezentowana przez Prezesa zarządu A. P. (1) – w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty oświadczyła, że żadnej umowy o świadczenie usług na wykonanie czynności przeładunkowych nie podpisała z G. D. i nie zlecała mu usług objętych fakturami VAT nr (...), jak również nikogo nie upoważniała do tych czynności. Nie znajduje uzasadnienia objęcie przez powoda wyceną w fakturze VAT nr (...) z dnia 26 sierpnia 2011r. przeładunku w dniu 04 stycznia 2011r. rur z 5-ciu wagonów (...) na (...) gdy weźmie się pod uwagę to, że za wymieniony dzień pozwany przedstawił dane z zakresu rozładunku rur tylko z 3-ch wagonów. W opisanym przypadku powód zawyżył wycenę usługi przeładunku rur w kwocie o 500 zł netto a w kwocie brutto o 615 zł. Innych nieprawidłowości gdy chodzi o wycenę usług w fakturze nie było.

W przypadku faktury VAT nr (...) do wyceny za rozładunek powód doliczył jeszcze kwotę 535, 40 zł za koszty transportu koparki na bocznice Elektrowni w P..

W przypadku faktury VAT nr (...) brak podstaw do kwestionowania domagania się przez powoda zapłaty od pozwanego kwoty 37 509, 34 zł za usługi wymienione w tej fakturze albowiem analiza przeprowadzona przez biegłego potwierdza wykonanie usług objętych wyceną w wymienionej fakturze.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za zasadne w przeważającej części. Wskazał, że umowa w imieniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z/s w L. została podpisana przez ówczesnego Prezesa zarządu spółki M. D.. Zarząd spółki według stanu na dzień 08 stycznia 2007r. był dwuosobowy: Prezes zarządu M. D., wiceprezes zarządu A. P. (1), a do składania oświadczeń woli w imieniu spółki w przypadku zarządu wieloosobowego wymagane było współdziałanie dwóch członków zarządu. W ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał zawartą pomiędzy stronami umowę o świadczenie usług przeładunkowych za ważną i skutecznie zawartą. Wskazał, że

do zawarcia umowy o świadczenie usług stosuje się ogólne zasady dotyczące zawierania umów konsensualnych. W ustawie Kodeks cywilny nie ma szczególnych postanowień odnoszących się do zawarcia takiego rodzaju umowy. Nie wymaga ona zachowania formy szczególnej. Do zawarcia umowy może dojść zatem także ustnie, a nawet w sposób dorozumiany (art. 56 i 60 kc). Według treści art. 65 kc, oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współzycia społecznego oraz ustalone zwyczaje, a w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

„Wyrazem współdziałania członków zarządu musi być złożenie przez każdego z nich w imieniu spółki takich samych oświadczeń co do istotnych postanowień umowy. Oświadczenia te nie muszą być złożone jednocześnie. W pełni dopuszczalne jest złożenie ich w różnym czasie i nie ma podstawy do podważania ich skuteczności - jako oświadczeń będących wynikiem współdziałania członków zarządu - jeżeli nie ma wątpliwości co do ich treści. Nie narusza obowiązku współdziałania dwóch członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przy składaniu oświadczeń w imieniu spółki (art. 205 § 1 ksh) złożenie oświadczenia przez każdego z członków zarządu w innym czasie.” (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.08.2009r. I CSK 32/09, Lex 528170). Reasumując, reprezentanci łączni mogą działać sukcesywnie, a dokonywana przez nich czynność prawna staje się skuteczna z chwilą złożenia ostatniego z niezbędnych oświadczeń woli.

W niniejszej sprawie, na tle ujawnionych okoliczności faktycznych, nie było żadnych przesłanek, które - ze względu na formę czynności prawnej - uzasadniałby konieczność jednoczesnego złożenia oświadczeń woli przez wszystkie osoby uczestniczące w dokonaniu danej czynności tj. zawarciu umowy. Natomiast fakt dopuszczenia powoda do

realizacji postanowień umowy, która była wykonywana w sposób ciągły na terenie terminalu obsługiwanego przez pozwanego w W., oznacza że ówczesny wiceprezes zarządu spółki (...) potwierdził fakt zawarcia umowy z powodem i zaakceptował istotne postanowienia łączącej strony umowy. Obecność powoda na terenie terminala obsługiwanego przez pozwanego była tolerowana i akceptowana, a realizowane przez niego prace - na podstawie zawartej umowy - przyjmowane przez pozwanego. Jak ustalono w procesie A. P. (1) jako wiceprezes zarządu na placu przeładunkowym bywał raz, dwa razy w miesiącu. Będąc tam widział sprzęt pracujący G. D.. W procesie A. P. (1) zeznał, że w roku 2011 przebywał w L. i nie zajmował się osobiście zlecaniem prac. Będąc z kolei w radzie nadzorczej, nie miał zastrzeżeń co do zawieranych jednoosobowo przez M. D. umów, uczestniczył cały czas w posiedzeniach rady i nie zgłaszał zastrzeżeń co do takiego funkcjonowania spółki.

Jeśli chodzi o wynagrodzenie powoda ustalone w umowie łączącej strony, to wartość usług strony ustaliły w następujący sposób: 1) przeładunek bezpośredni wagon - wagon, wagon - samochód od 3 do 5 zł / tonę w zależności od rodzaju towaru, 2) przeładunek pośredni wagon - plac - wagon, wagon - plac - samochód od 4 do 8 zł / tonę w zależności od rodzaju towaru, 3) inne usługi wykonywane sprzętem powoda ustalane miały być każdorazowo na podstawie indywidualnej wyceny. Jak ustalono w procesie, np. stawka przy przyciąganiu była uzależniona czy był przeciągany jeden wagon, pusty wagon itp. Stawki z umowy z roku 2007 nie odbiegały od tych, które wcześniej były płacone. Na te ustalenia, wiceprezes zarządu A. P. (1) również przystał, skoro spółka uiszczala wynagrodzenie za usługi świadczone przez powoda – chociaż nierzadko z opóźnieniem, w sposób akceptowalny dla obu stron, na podstawie przedłożonych przez powoda faktur VAT wystawianych w związku z wykonanymi pracami w danym miesiącu – tak było np. w przypadku dołączonych do akt faktur VAT nr (...), które zgodnie z załączonymi do pozwu potwierdzeniami przelewów zostały uregulowane przez pozwanego. Pod fakturami objętymi żądaniem pozwu w przedmiotowej sprawie, podobnie jak i wcześniejszymi fakturami VAT wystawionymi pozwanemu przez powoda, Prezes zarządu pozwanej spółki (...) podpisał się. Zzaakceptował te faktury. Podpis na fakturach świadczy o tym, że Prezes zarządu pozwanej spółki musiał mieć kontakt z M. U., który potwierdził wykonanie usług. Do tych faktur dołączone były zestawienia wykonanych usług przez powoda, które sporządzał M. U., R. K., kolejno kierownik terminala przeładunkowego, kierownik składu celnego na terminalu. Powód wykonywał około 70 % zleconych przez pozwanego usług, a w roku 2011 robił to sam. Przeważnie telefonicznie, ale i osobiście, powód był informowany przez M. U. i R. K. o której godzinie i gdzie ma się stawić ze sprzętem. Wcześniej M. U. i R. K. dostawali ustne dyspozycje od M. D.. Powód wykonywał usługi związane z rozładunkiem towaru, przeładunkiem z samochodów bądź wagonów, ponadto prace manewrowe - czyli przeciąganie wagonów w określone miejsce, a po przeładunkach sprzątanie, albowiem ze względu na kilkuhektarową powierzchnię terminala lepszym rozwiązaniem było sprzątanie terenu ładowarką niż ludźmi z łopatami, którym zajęło by dużo więcej czasu. W przypadku, kiedy dochodziło do potrzeby czyszczenia wagonu, polegało to na tym, że pracownicy spółki wchodzili i usuwali ręcznie np. glinę, a tę zbierała następnie koparka powoda. Gdy spółce potrzebny był dźwig M. D. dzwonił do powoda, a ten sprzęt ciężki podstawił. Powód dysponował własnymi koparkami, dźwigami, ładowarkami. Prace wykonywał osobiście, ale i z pomocą brata, ojca. Czynności wykonywał pod nadzorem. Po wykonaniu każdej usługi przez powoda, R. K. wypisywał zestawienie co zostało z danego wagonu, ile ton było rozładowanych – tzw. zestawienia z rozładunków. Podobnie M. U., po sprawdzeniu tonażu wagonów obsługiwanego przez powoda, ustalał masę przeładowanego towaru. Odpisy tych zestawień doręczano powodowi a drugi M. D.. Powód nie otrzymywał od pozwanego kart przeładunkowych. Pozwany akceptował faktury wystawiane przez powoda po zweryfikowaniu ich z zestawieniami przedstawionymi przez wyżej wskazanych pracowników pozwanego. Powód taką fakturę składał raz w miesiącu.

Powód w procesie domagał się zapłaty wynagrodzenia za usługi świadczone w roku 2011 zgodnie z wystawionymi na tę okoliczność fakturami VAT nr: (...), (...) i (...). Natomiast pozwany w procesie kwestionował, iż powód wykonał usługi objęte tymi fakturami załączonymi do pozwu. Dlatego też postępowanie dowodowe w procesie zostało przeprowadzone dla ustalenia, czy powód wykonał usługi ujęte w fakturach załączonych do pozwu. Wykazało, że powód w roku 2011 wykonał na rzecz spółki (...) w z/s w L. usługi ujęte w fakturach VAT nr (...). Tylko ciężki sprzęt powoda w tym czasie pracował na terminalu. Tylko powód świadczył usługi tym sprzętem ciężkim dla pozwanego. Obsługiwał tym sprzętem tylko pozwanego. Dobrze wykonywał swoje obowiązki. M. U. i R. K. nie zgłaszali żadnych zastrzeżeń do prac wykonywanych przez powoda. Nikt inny w imieniu spółki takich zastrzeżeń również nie składał.

Okoliczność, że powód wykonywał na rzecz pozwanej spółki usługi ujęte w fakturach VAT nr (...) została udowodniona dowodami z zeznań: świadka M. D. (k. 800-802), świadka M. U. (k. 802-802v), świadka R. K. (k. 799av-800), świadka J. B. (k. 802-803), świadka R. W. (k. 803-803v), świadka G. M. (k. 803v-804), świadka K. S. (k. 804), świadka G. K. (k. 804), jak również dowodami z dokumentów w postaci faktur VAT nr (...) przyjętych i podpisanych przez pozwanego repr. przez ówczesnego prezesa zarządu (k. 16, 19, 20), raportów dziennych pracy sprzętu za okres II-X 2011 (k. 64-163). Raporty te zostały wystawione co prawda w październiku 2011r. na żądanie nowego Prezesa zarządu A. P. (1), ale zostały one sporządzone w oparciu o dokumenty jakie doręczył spółce powód i jakimi dysponowała na tamten czas spółka odnalezionymi w archiwum przez M. U. – gdy chodzi o zakres usług wykonanych przez powoda dla spółki w roku 2011 w ramach umowy łączącej strony. Raporty są prawdziwe i odzwierciedlają prace, które w tym okresie powód wykonał dla pozwanej spółki. Wbrew zatem twierdzeniom pozwanego, w przypadku faktur VAT wystawionych przez powoda o nr (...), (...) i (...), nie mamy do czynienia z tzw. fakturami „pustymi”, dotyczącymi fikcyjnych usług albo świadczonych na rzecz innego podmiotu niż pozwany. Opinia biegłego sądowego wskazuje jedynie, że nie znajduje uzasadnienia objęcie przez powoda wyceną w fakturze VAT nr (...) z dnia 26 sierpnia 2011r. przeładunku w dniu 04 stycznia 2011r. rur z 5-ciu wagonów (...) na (...) gdy weźmie się pod uwagę to, że za wymieniony dzień pozwany przedstawił dane z zakresu rozładunku rur tylko z 3-ch wagonów. W opisanym przypadku powód zawyżył wycenę usługi przeładunku rur w kwocie o 500 zł netto a w kwocie brutto o 615 zł. Innych nieprawidłowości gdy chodzi o wycenę usług w fakturze nie było. W przypadku faktury VAT nr (...) brak natomiast podstaw do kwestionowania domagania się przez powoda zapłaty od pozwanego kwoty 37 509, 34 zł za usługi wymienione w tej fakturze albowiem analiza przeprowadzona przez biegłego potwierdza wykonanie usług objętych wyceną w wymienionej fakturze. Co prawda biegły w opinii uznał, że powód zawyżył usługę rozładunku z faktury nr (...) o 4 009, 80 zł, ale w tym zakresie Sąd nie uwzględnił opinii biegłego, albowiem biegły w dacie opiniowania nie dysponował fakturą VAT, którą Sąd otrzymał od (...) sp. z o.o. z P.. Ustalono w procesie, że w roku 2011 (...) sp. z o.o. z P. zleciła pozwanemu usługę przeładunku na bocznicę biomasy w P.. W P. usługa ta została wykonana przez powoda. M. D. wysłał tam ze sprzętem powoda do rozładunku wagonów. M. U. zrobił zestawienie wagonów i na tej podstawie pozwany wystawił spółce (...) z P. fakturę sprzedażową nr (...) w dniu 31 marca 2011r. na kwotę 16 588, 10 zł brutto, a od powoda - kosztową. Spółka (...) zapłaciła spółce (...) kwotę 16 588, 10 zł brutto przelewem. Skoro powód wykonał dla pozwanego powyższą usługę, to należne mu wynagrodzenie ujęte w fakturze VAT nr (...) wynosi z tego tytułu – wobec powyższych ustaleń Sądu - 16 588, 10 zł brutto. Biegły wskazał, że w przypadku faktury VAT nr (...) do wyceny powód doliczył jeszcze kwotę 535, 40 zł za koszty transportu koparki na bocznicę Elektrowni w P.. Jest to zasadne, albowiem jak ustalono w procesie pozwany zobowiązał się zorganizować przerzut koparki powoda do P., poprzez pokrycie kosztów transportu.

Z treści art. 6 kc płynie generalny wniosek, że prawa podmiotowe mogą być skutecznie dochodzone o tyle, o ile strona jest w stanie przekonać Sąd co do faktów, z których wyprowadza korzystne dla siebie twierdzenia. Założeniem regulacji przyjętej z art. 6 kc jest obowiązywanie zasady kontrydiktoryjności, a prezentowana tam idea sporu decyduje o regule rozkładu ciężaru dowodowego. Powód udowodnił w procesie, że wykonał na rzecz pozwanego usługi, których zapłaty dochodził w niniejszym procesie – jak wyżej.

Wobec powyższych ustaleń powodowi należą się od pozwanego żądane pozwem kwoty: 19 385, 00 zł (z faktury VAT nr (...)), 17 113, 50 zł (z faktury VAT nr (...)), 37 509, 34 zł (z faktury VAT nr (...)) oraz odsetki ustawowe liczone od kwoty 19 385 zł od dnia 10 września 2011r., od kwoty 17 113, 50 zł od dnia 30 października 2011r., od kwoty 37 509, 34 zł od dnia 12 listopada 2011r. - na podstawie art. 750 kc w zw. z art. 735 kc i art. 481 § 1 i 2 zdanie 1 kc. Powództwo co do kwoty 615 zł z faktury VAT nr (...) i co do kwoty 273, 04 zł z faktury VAT nr (...) wobec powyższych ustaleń Sądu podlegało oddaleniu jako niezasadne. Dlatego też nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 16 września 2013r. sygn. akt V G Nc 1097/13 należało utrzymać w mocy na podstawie art. 496 kpc w części dotyczącej kwoty 74 007, 86 zł i w zakresie odsetek ustawowymi liczonych kolejno od kwoty 19 385 zł od dnia 10 września 2011r., od kwoty 17 113, 50 zł od dnia 30 października 2011r. i od kwoty 37 509, 34 zł od dnia 12 listopada 2011r. Podstawą wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym był art. 485 § 1 pkt 2 kpc.

W tym stanie rzeczy, działając w oparciu o art. 496 kpc Sąd Rejonowy utrzymał nakaz zapłaty w mocy. O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Wyrok powyższy zaskarżył pozwany wnosząc o jego zmianę przez oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu pozwany zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego a to art. 6 kc , art. 56 kc w zw. z art. 60 kc, art. 750 kc w zw. z art. 734§1-2 kc, 39kc w zw. z art. 205§1 ksh oraz w zw. z art. 2 ksh, art. 411 pkt 1 kc, art. 405 w zw. z art. 410§1 kc, i naruszenie przepisów prawa procesowego a to art. 232 kpc w zw. z art. 316§1 kpc, art. 233§1 kpc poprzez wadliwą ocenę dowodów jak też pominięcie części materiału dowodowego przy ocenie zasadności powództwa, a zwłaszcza treści oświadczeń złożonych przez przesłuchiwanego w charakterze strony ówczesnego prezesa Zarządu pozwanej spółki (...) złożonych na rozprawach w dn. 2.12.2015 r. i 17.01.2014 r. , art. 316§1 kpc i art. 328§2 kpc.

Zarzuty apelacji zmierzały do podważenia wadliwego, zdaniem apelującego, ustalenia Sądu I instancji, że pomiędzy powodem a pozwaną spółką została zawarta ważna umowa o świadczenie usług, podczas gdy umowa z dnia 8.01.2007 r. na wykonywanie czynności przeładunkowych została podpisana niezgodnie z zasadami reprezentacji pozwanej spółki, zaś drugi członek zarządu pozwanej nie potwierdził aby pozwana spółka zlecała powodowi wykonanie czynności przeładunkowych objętych spornymi fakturami VAT i brak jest dowodów, że prace te zostały przez powoda wykonane na rzecz pozwanej spółki i następnie przez nią odebrane (szczegółowa treść zarzutów k. 880-889) .

Na rozprawie w dniu 24 listopada 2016 r. powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna. Rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest prawidłowe i znajduje oparcie w obowiązujących przepisach.

Sąd Rejonowy w sposób należyty przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, a zgromadzony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ocenił wszechstronnie i z zachowaniem reguł określonych w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy w całości podziela również argumentację prawną przedstawioną przez Sąd I instancji.

W świetle całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie mogą odnieść oczekiwanego rezultatu zarzuty apelacji podważające ważność zawartej przez powoda z pozwaną umowy o świadczenie usług przeładunkowych z dnia 8.01.2007 r. Choć umowa ta została podpisana tylko przez jednego członka zarządu, nie oznacza to jeszcze, że do jej skutecznego zawarcia przez strony nie doszło. Sam brak podpisu na umowie z dnia 8.01.2007 r. drugiego członka zarządu A. P. (1) nie przesądza o tym, że umowa zawarta z powodem jest nieważna.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 38 k.c. osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie. Sposób składania oświadczeń woli przez wieloosobowy zarząd w imieniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością określa art. 205 § 1 k.s.h. Odnosi się on zarówno do wyraźnych oświadczeń woli składanych przez zarząd spółki, jak i do innych zachowań, które ujawniają dostatecznie wolę dokonania określonej czynności prawnej. Jak podkreśla się w judykaturze (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2002 r., IV CKN 1520/00, niepubl.; z dnia 8 listopada 2005 r., I CK 275/05 niepubl.), pojęcie czynności prawnej dokonanej per facta concludentia odnosi się wyłącznie do sposobu wyrażenia woli. Dlatego dla wywołania określonego skutku prawnego istotne ponadto jest, aby oświadczenie woli złożone w formie dorozumianej pochodziło od osób uprawnionych do ich składania w imieniu osoby prawnej. Należy przez to rozumieć takie zachowania skierowane do osób trzecich, które w normalnym toku postępowania należą do kompetencji organu uprawnionego do reprezentacji osoby prawnej a ich faktyczne podejmowanie usprawiedliwia przyjęcie, że dzieje się tak zgodnie z wolą osób uprawnionych do składania oświadczeń woli w imieniu osoby prawnej. (wyrok SN z 26.09.2008 r. V CSK 108/08)

W rozpoznawanej sprawie kwestionowana jest ważność umowy o świadczenie usług przeładunkowych, która ma swoją podstawę prawną w treści art. 750 kc. Do zawarcia tego typu umowy nie jest wymagane zachowanie formy

szczególnej, do jej zawarcia może dojść w dowolnej formie, w wyniku złożenia oświadczeń woli stron, które ujawniają ich wolę w sposób dostateczny, przy czym oświadczenia te, jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy, nie muszą być złożone równocześnie.

W niniejszej sprawie reprezentanci pozwanej spółki mogli zatem działać sukcesywnie, zaś przeprowadzone w sprawie dowody pozwalają przyjąć, że usługi wykonywane na rzecz pozwanej spółki przez powoda odbywały się za zgodą i akceptacją drugiego członka zarządu. Przede wszystkim wskazać trzeba, że dowody te wskazują, że A. P. (1) jako wiceprezes zarządu bywał na placu przeładunkowym około 1,2 razy w miesiącu i będąc tam widział sprzęt należący do powoda i samego powoda. Tego rodzaju ustalenie jest uzasadnione biorąc pod uwagę okoliczność, że na terenie terminalu w W. nie był parkowany ciężki sprzęt innych wykonawców, poza sprzętem powoda. Jak zeznawali świadkowie powód wykonywał ok. 70% zleconych mu usług przez pozwanego, a w 2011 r. robił to sam. O zleceniach do realizacji był informowany przez upoważnionych pracowników pozwanego M. U. i R. K.. Pracownik R. K. (kierownik składu celnego) był obecny przy rozładunku towaru i następnie wypisywał zestawienia z rozładunku wykonanego przez powoda. Zestawienia te dokumentowały rodzaj wykonanej usługi, i jej zakres. Działający w imieniu pozwanego M. D. akceptował faktury wystawione przez powoda dopiero po zweryfikowaniu ich z zestawieniami sporządzonych przez pracowników „opiekunów”, w tym pracownika M. U. (kierownika terminala przeładunkowego), który potwierdzał wykonanie usług przez powoda. Zarówno zlecenie powodowi usług, wystawianie dokumentów (zestawień) potwierdzających wykonane prace, a następnie akceptacja faktur powoda odbywało się w ramach bieżącej działalności pozwanego przedsiębiorstwa. Skoro drugi członek zarządu A. P. (1) nigdy nie kwestionował obecności powoda na terenie terminala i sposobu rozliczeń oznacza to, że je akceptował, miał o nich wiedzę i wyrażał na nie zgodę.

Brak reakcji A. P. na obecność powoda na terenie terminala przeładunkowego, który w 2011 r. jako jedyny wykonywał dla pozwanej usługi przeładunkowe nie może być interpretowany w inny sposób, jak tylko taki, że powód realizował zlecenia na rzecz pozwanej także za wiedzą i zgodą tego członka zarządu. Tego rodzaju zachowanie drugiego członka zarządu sanuje braki w zakresie reprezentacji łącznej pozwanej spółki przy zawieraniu umowy z powodem. Nie ulega przecież wątpliwości, że biorąc pod uwagę treść art. 60 k.c. oświadczenie woli, w tym przypadku o zawarciu umowy świadczenia usług, ani nie musi być wyraźne ani nie musi nastąpić wprost. Wystarczające jest w tej mierze złożenie oświadczenia w sposób dorozumiany. Przyjęcie zgody dorozumianej drugiego członka zarządu na zawarcie umowy z powodem jest w okolicznościach faktycznych rozpatrywanej sprawy tym bardziej dopuszczalne, jeśli uwzględnić sposób prowadzenia działalności pozwanej spółki w ówczesnym czasie. Z zeznań świadka M. D. wynikało, że pomimo, iż zarząd w pozwanej spółce był od 2007 r. dwuosobowy zasady działalności spółki nie zmieniły się, „wszystko pozostało po staremu”, taki stan rzeczy potwierdził także A. P. (1), który zeznał, że w 2011 r. przebywał w L. i nie zajmował się osobiście zlecaniem prac. W takiej sytuacji w kategorii obrony przed procesowej należy traktować stanowisko pozwanej wyrażone w odpowiedzi na wezwanie powoda do zapłaty, że o istnieniu umowy z powodem nie wiedziała i jej nie potwierdza. Wbrew zarzutom skarżącego postępowanie dowodowe daje podstawy do przyjęcia, że usługi objęte spornymi fakturami zostały przez powoda w całości wykonane i były one zgodne z wolą organu zarządzającego pozwanej spółki. Wykonanie usług potwierdziła opinia biegłego sądowego a ponadto zeznania świadków, w szczególności świadka M. U., który zeznał, że w związku z poleceniem A. P. sporządzenia raportów dziennych wstecznych porównał i zweryfikował dokumentację przedstawioną przez powoda z dokumentacją spółki w archiwum, stwierdzając zgodność wykonanych prac. W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, iż wszelkie zarzuty apelującego skierowane przeciwko podstawie faktycznej rozstrzygnięcia są bezprzedmiotowe. W niniejszej sprawie należy wyraźnie podkreślić, że ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego została dokonana przez Sąd I instancji w sposób obiektywny, rzetelny i wszechstronny. Wszystkie przeprowadzone dowody zostały przez Sąd Rejonowy przywołane i omówione i naruszenie art. 233 § 1 kpc nie zachodzi.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak sentencji na mocy art. 385 kpc, oddalając apelację pozwanego jako bezzasadną.

W przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015

roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1804) zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.